II

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné)

ROZHODNUTÍ

KOMISE

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 10. března 2009

o opatření C 5/2000 (ex NN 118/97), které přijalo Španělsko ve prospěch podniku SNIACE SA, se sídlem v Torrelavega, Cantabria, a kterým se mění rozhodnutí 1999/395/ES

(oznámeno pod číslem K(2009) 1479)

(Pouze španělské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2009/612/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné třetí strany, aby v souladu s uvedeným článkem [1] podaly připomínky, a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

(1) V dopise ze dne 17. dubna 1997 Komise obdržela stížnost od rakouské společnosti Lenzing AG, která je největším výrobcem vláken z viskózy ve Společenství; tato stížnost se týkala několika opatření přijatých vůči španělskému konkurenčnímu podniku *Sociedad Nacional de Industrias y Aplicaciones de Celulosa Española SA* (dále jen „SNIACE“).

(2) V dopise ze dne 7. listopadu 1997 Komise oznámila španělské vládě své rozhodnutí zahájit postup stanovený v čl. 88 odst. 2 Smlouvy.

(3) Rozhodnutím 1999/395/ES [2] (dále jen „rozhodnutí z roku 1998“) Komise označila podpory, které společnosti SNIACE poskytly Fondo de Garantía Salarial (mzdový záruční fond, dále jen „FOGASA“) a Tesorería General de la Seguridad Social (Hlavní finanční správa sociálního zabezpečení, dále jen „HFSSZ“), za protiprávní a neslučitelné se společným trhem, a to proto, že dohody o splácení dluhů uzavřené mezi SNIACE a FOGASA a dohoda o restrukturalizaci dluhu uzavřená mezi SNIACE a HFSSZ nesplňovaly podmínky trhu, neboť úrokové sazby, které tyto dohody stanovily, byly nižší než tržní sazby. Uvedeným záporným rozhodnutím bylo Španělsku nařízeno, aby požadovalo od příjemce navrácení napadené podpory.

(4) Soudní dvůr Evropských společenství ve svém rozsudku ze dne 29. dubna 1999 ve věci C-342/96, *Španělsko v. Komise* (dále jen „Tubacex“) [3] rozhodl, že dohody o restrukturalizaci dluhů, které uzavřely HFSSZ a FOGASA, nepředstavují státní podpory, neboť uvedené veřejné orgány jednaly stejným způsobem, jakým by byl jednal soukromý věřitel usilující o získání dlužných částek; úroková sazba byla totiž přinejmenším rovna úrokové sazbě, kterou by uplatnil soukromý věřitel [4], a dohoda o restrukturalizaci dluhu nevedla k hromadění dalších dluhů.

[1] Úř. věst. C 275, 16.11.2007, s. 18.

[2] Úř. věst. L 149, 16.6.1999, s. 40.

[3] Sb. rozh. 1999, s. I-2459.

[4] Bod odůvodnění 48 rozsudku *Tubacex*.

(5) V návaznosti na rozsudek *Tubacex* se Komise rozhodla znovu přezkoumat rozhodnutí z roku 1998, neboť měla za to, že závěry tohoto rozsudku lze použít i na případ SNIACE. V dopise ze dne 16. února 2000, zaslaném španělským orgánům, se Komise rozhodla pro zahájení formálního vyšetřovacího řízení ([1]), které je stanoveno v čl. 88 odst. 2 prvním pododstavci Smlouvy, s cílem částečně zrušit rozhodnutí z roku 1998 (dále jen „druhé zahájení řízení").

(6) V dopise ze dne 21. března 2000 Španělsko předalo Komisi své připomínky k rozhodnutí o druhém zahájení řízení.

(7) Po zvážení připomínek, které podaly v rámci druhého zahájení řízení španělské orgány a zúčastněné třetí osoby, Komise dne 20. září 2000 prostřednictvím rozhodnutí Komise 2001/43/ES ([2]) (dále jen „rozhodnutí z roku 2000") prohlásila formální vyšetřovací řízení za ukončené a dospěla k závěru, že opatření provedená ve prospěch SNIACE nepředstavují, s ohledem na rozsudek *Tubacex*, státní podpory. Rozhodnutím z roku 2000 bylo částečně změněno rozhodnutí z roku 1998, v němž byl nahrazen čl. 1 první pododstavec a zrušen článek 2.

(8) Komise měla ve svém rozhodnutí z roku 2000 za to, že uplatněním zákonné úrokové sazby usilovali veřejní věřitelé o to, aby co nejvíce zvýšili své naděje na navrácení dlužných částek, aniž by přitom utrpěli hospodářskou ztrátu. Podle názoru Komise se „Španělsko chovalo tak, jak by se choval hypotetický soukromý věřitel v téže situaci vůči SNIACE" ([3]).

(9) V návaznosti na rozhodnutí z roku 2000 podala společnost Lenzing proti tomuto rozhodnutí žalobu k Soudu prvního stupně.

(10) Rozsudkem ze dne 21. října ve věci T-36/99 ([4]) zrušil Soud prvního stupně rozhodnutí z roku 2000 z důvodu zjevně nesprávného posouzení, pokud jde o použití kritéria chování veřejného věřitele jakožto věřitele soukromého. Soudní dvůr tento rozsudek Soudu prvního stupně potvrdil ([5]).

(11) Z důvodu tohoto zrušení nebylo druhé formální vyšetřovací řízení dosud ukončeno.

(12) V dopisech ze dne 3. prosince 2004, 13. května 2005, 18. července 2005 a 7. srpna 2008 si Komise vyžádala od španělských orgánů další informace, které jí byly poskytnuty v dopisech ze dne 28. února 2005, 4. července 2005, 29. září 2005, 10. září 2008 a 15. září 2008.

2. POPIS OPATŘENÍ

(13) Příjemcem opatření je podnik SNIACE, který byl založen v roce 1939. Tento podnik vyrábí celulózu, papír, vlákna z viskózy, syntetická vlákna a vlákna ze sulfátu sodného. Obrat podniku SNIACE dosáhl v roce 2007 15 milionů EUR.

(14) FOGASA a HFSSZ uzavřely se SNIACE dohody o splácení a o restrukturalizaci dluhů, které jsou popsány v 15. až 21. bodě odůvodnění.

Dohody uzavřené s FOGASA

(15) FOGASA je nezávislou organizací spravovanou ministerstvem práce a přistěhovalectví, která je financována z příspěvků podniků. Její hlavní funkce spočívá podle čl. 33 odst. 1 prvního pododstavce zákona o postavení zaměstnanců ve vyplácení „mezd zaměstnancům, které jim nebyly vyplaceny z důvodu platební neschopnosti nebo konkurzního či vyrovnacího řízení podniku". Ustanovení čl. 33 odst. 4 ukládá FOGASA vykonávat práva a využít procesní prostředky zaměstnanců, které na ni přejdou subrogací, za účelem dosažení splacení částek předem vyplacených ze strany FOGASA.

(16) Podle ustanovení královského dekretu 505/85 ze dne 6. března 1985 ([6]) může FOGASA uzavírat dohody o splácení předem vyplacených částek za mzdy a jiné náhrady zaměstnancům s cílem usnadnit navrácení dlužných částek navýšených o úroky v zákonné sazbě.

(17) FOGASA uzavřela se SNIACE dvě dohody o splácení dluhů, a to dne 5. listopadu 1993 a dne 31. října 1995. V prvním případě představovala dlužná částka 1 362 708 700 peset (včetně úroků) a ve druhém případě 339 459 878 peset (včetně úroků).

(18) Předmětem první dohody ze dne 5. listopadu 1993 (dále jen „dohoda FOGASA I") byly částky, které FOGASA předem vyplatila za mzdy a jiné náhrady, které svým zaměstnancům dlužil podnik SNIACE. Tento dluh dosahoval částky ve výši 897 652 759 peset zvýšené o úroky ve výši 465 055 911 peset vypočtené podle zákonné sazby ve výši 10 %, tedy celkem částky ve výši 1 362 708 700 peset. Dluh byl vázán zástavním právem na aktiva podniku SNIACE a měl být splácen podle splátkového kalendáře, který zahrnoval podle úpravy ze dne 18. března 1999 následující částky vyjádřené v pesetách (ESP):

([1]) Úř. věst. C 110, 15.4.2000, s. 33.
([2]) Úř. věst. L 11, 16.1.2001, s. 46.
([3]) Bod odůvodnění 30.
([4]) Sb. rozh. 2004, s. II-3597.
([5]) Věc C-525/04, Sb. rozh. 2007, s. I-9947.
([6]) Státní úř. věst. 92, 17.4.1985, s. 10203.

Tabulka 1

Dohoda FOGASA I

(ESP)

	Původní dohoda ze dne 5. listopadu 1993	Upravená dohoda ze dne 18. března 1999
1994	20 000 000	20 000 000
1995	55 000 000	55 000 000
1996	90 000 000	40 000 000
1997	110 000 000	50 000 000
1998	160 000 000	80 000 000
1999	160 000 000	80 000 000
2000	392 527 956	259 427 000
2001	375 180 746	259 427 000
2002		259 427 000
2003		259 427 000
Celkem	1 362 708 702	1 362 708 000

(19) Předmětem druhé dohody ze dne 31. října 1995 (dále jen „dohoda FOGASA II“) byly částky, které FOGASA v návaznosti na dohodu ze dne 5. listopadu 1993 dále vyplatila za mzdy a jiné náhrady, které svým zaměstnancům dlužil podnik SNIACE. Tento nový dluh dosahoval částky ve výši 229 424 860 peset, navýšené o úroky ve výši 110 035 018 peset vypočtené podle zákonné sazby ve výši 9 %, tedy celkem částky ve výši 339 459 878 peset. Dluh byl vázán zástavním právem na aktiva podniku SNIACE a měl být splácen podle splátkového kalendáře, který zahrnoval podle úpravy ze dne 18. března 1999 následující částky, vyjádřené v pesetách (ESP):

Tabulka 2

Dohoda FOGASA II

(ESP)

	Původní dohoda ze dne 31. října 1995	Upravená dohoda ze dne 18. března 1999
1995		5 000 000
1996	20 000 000	10 000 000
1997	20 000 000	10 000 000
1998	20 000 000	10 000 000
1999	30 000 000	20 000 000
2000	30 000 000	20 000 000
2001	30 000 000	20 000 000
2002	40 000 000	50 000 000
2003	149 459 878	156 262 000
Celkem	339 459 878	301 262 000

HFSSZ

(20) Podle ustanovení článku 20 obecného zákona o sociálním zabezpečení ([1]) může HFSSZ povolit placení dlužného pojistného na sociální zabezpečení nebo dlužných poplatků z prodlení v souvislosti s tímto pojistným na základě splátkového kalendáře nebo rozvržení plateb. S dlužnými částkami, u nichž byl povolen splátkový kalendář, jsou podle článku 27 obecného zákona o sociálním zabezpečení spojeny poplatky z prodlení.

(21) Předmětem dohody ze dne 8. března 1996, která byla změněna dohodami ze dne 7. května 1996 a 30. září 1997, byla restrukturalizace plateb dluhů, jejichž celková výše dosahovala částky 3 510 387 323 peset, navýšené o úroky ve výši 615 056 349 peset, vypočtené podle sazby ve výši 7,5 %. Jistina odpovídala opožděným platbám pojistného na sociální zabezpečení od února 1991 do února 1997. Platba měla být uskutečněna ve 120 měsíčních splátkách, přičemž během prvních dvou let měly být uhrazeny pouze úroky vypočtené podle zákonné sazby ve výši 7,5 %, zatímco od třetího do desátého roku by byla uhrazena jistina a úroky vypočtené podle tempa ročních odpisů, a to ve výši 5 % (od října 1999 do září 2001), 10 % (od října 2001 do září 2003), 15 % (od října 2003 do září 2005) a 20 % (od října 2005 do září 2007).

3. DŮVODY, KTERÉ VEDLY K ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ

(22) Komise měla ve svém rozhodnutí o zahájení řízení za to, že analýzu, kterou provedl Soudní dvůr ve věci *Tubacex*, lze v plném rozsahu uplatnit i na opatření, která jsou předmětem rozhodnutí z roku 1998, a že je tedy na místě toto rozhodnutí částečně zrušit a přezkoumat dohody, které podnik SNIACE uzavřel s veřejnými věřiteli.

(23) Komise totiž vyjádřila ve světle rozsudku *Tubacex* několik pochybností týkajících se opatření, jež přijali veřejní věřitelé:

— především ohledně toho, zda opatření, která jsou považována za neslučitelná v rámci rozhodnutí z roku 1998, obsahují prvky státních podpor, a v kladném případě ohledně slučitelnosti těchto opatření a

— za druhé ohledně chování soukromého věřitele, který by se nacházel ve srovnatelné situaci, kdy by musel vyžadovat uplatnění vyšší úrokové sazby, než je sazba, kterou uplatňují veřejní věřitelé.

([1]) Státní úř. věst. 154, 20.6.1994, s. 20658.

4. PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

(24) Zúčastněné strany nepředložily žádné připomínky.

5. VYJÁDŘENÍ ŠPANĚLSKA

(25) Španělská vláda předložila své připomínky v dopise ze dne 21. března 2000.

(26) Španělské orgány nesouhlasí s rozhodnutím Komise zahájit formální vyšetřovací řízení, neboť pro účely částečného zrušení rozhodnutí z roku 1998 není toto řízení podle jejich názoru nezbytné.

(27) Pokud jde o dohodu o restrukturalizaci dluhů, kterou uzavřely SNIACE a HFSSZ, španělské orgány nesdílejí názor Komise, podle něhož „se zdá obvyklé, že v mimosoudních dohodách, jejichž předmětem nebo účinkem je restrukturalizace předchozích dluhů, se věřitel snaží uplatnit vůči dlužníku vyšší úrokovou sazbu z prodlení, než je zákonná úroková sazba, výměnou za to, že nebude tento dluh vymáhat soudní cestou". Naopak tvrdí, že pokud zohledníme na jedné straně finanční stav podniku a na druhé straně náklady na soudní řízení, délku těchto řízení a jejich nejistý výsledek, mimosoudní dohody obvykle uplatňují nižší úrokovou sazbu, než je zákonná úroková sazba.

(28) Španělské orgány proto opakují svůj argument, podle něhož, pokud jde o vyhlídky na vymožení dluhů, povolení splátkového kalendáře s uplatněním zákonné úrokové sazby chrání zájmy systému sociálního zabezpečení lépe než kterýkoliv jiný krok, jež by mohl podniknout soukromý věřitel.

(29) Španělská vláda rovněž připomíná, že zatímco soukromý věřitel může vůči dlužníku uplatnit jakoukoliv úrokovou sazbu, orgány sociálního zabezpečení jsou povinny dodržovat článek 20 obecného zákona o sociálním zabezpečení, v němž je stanoveno, že v dohodách o restrukturalizaci dluhů je nutno uplatnit zákonnou úrokovou sazbu.

(30) Komise měla ve svém rozhodnutí o zahájení řízení za to, že srovnání znění dohody soukromých věřitelů z října 1996 se zněním dohody o restrukturalizaci dluhů, která byla uzavřena mezi orgánem sociálního zabezpečení a SNIACE, mohlo představovat nesprávný způsob uplatnění kritéria soukromého věřitele tak, jak jej určil Soudní dvůr. V tomto ohledu španělské orgány prohlásily, že postavení veřejných věřitelů nelze vzhledem k zákonným povinnostem orgánů veřejné správy klást na roveň postavení soukromých věřitelů. Přesto však zdůraznily, že navzdory rozdílům byly znění i podmínky dohod, uzavřených na jedné straně mezi orgány sociálního zabezpečení a SNIACE a na druhé straně mezi FOGASA a SNIACE, přísnější než ustanovení dohody uzavřené mezi soukromými věřiteli.

(31) Nakonec španělské orgány zopakovaly stanoviska, která vyjádřily již v rámci řízení ukončeného přijetím rozhodnutí z roku 1998.

6. POSOUZENÍ OPATŘENÍ

6.1 *K ODŮVODNĚNÍ DRUHÉHO ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ*

(32) Španělské orgány tvrdí, že pro účely vyřešení tohoto případu nebylo zahájení dalšího formálního vyšetřovacího řízení nutné a že toto zahájení nelze dostatečně odůvodnit dodržováním práv zúčastněných třetích osob.

(33) Komise má za to, že rozsudek *Tubacex* představoval natolik závažný prvek, že tato informace musela být oznámena španělským orgánům a zúčastněným třetím osobám. Uvedený rozsudek totiž mohl změnit kritéria pro posouzení uvedená v rozhodnutí o zahájení řízení ze dne 7. listopadu 1997.

6.2 *STANOVENÍ EXISTENCE PODPORY VE SMYSLU ČL. 87 ODST. 1 SMLOUVY*

(34) V rámci druhého zahájení řízení vznesla Komise otázku, zda dohody uzavřené mezi SNIACE a jeho veřejnými věřiteli zahrnují státní podpory, a pokud ano, zda lze tyto podpory prohlásit za slučitelné.

(35) Ve světle rozsudku *Tubacex* je možno mít za to, že veřejná opatření v podobě restrukturalizace dluhů nepředstavují státní podpory, pokud splňují kritéria uvedená v tomto rozsudku (viz bod 4 odůvodnění).

(36) Rozsudkem ve věci T-36/99, jímž bylo zrušeno rozhodnutí z roku 2000, zamítl Soud prvního stupně důvody, z nichž měla Komise za to, že se HFSSZ a FOGASA chovaly stejným způsobem, jakým by se choval soukromý věřitel. Za tímto účelem a s ohledem na rozsudek Soudu prvního stupně je vhodné ověřit:

a) postavení veřejných věřitelů, které je srovnáváno s postavením soukromých věřitelů;

b) postavení Banco Español de Crédito (dále jen „Banesto") jako soukromého věřitele, které je srovnáváno s postavením HFSSZ a FOGASA;

c) vyhlídky HFSSZ a FOGASA na získání všech dlužných částek bez hospodářských ztrát a

d) perspektivy budoucí ziskovosti a životaschopnosti SNIACE.

(37) Kritéria uvedená v rozsudku *Tubacex* a kritéria uvedená v rozsudku Soudu ve věci T-36/99 lze kumulovat. Pokud nebudou opatření, která přijali veřejní věřitelé, splňovat alespoň jedno z těchto kritérií, Komise musí zásadu soukromého věřitele vyloučit.

6.2.1 DOHODY UZAVŘENÉ S FOGASA

(38) Na rozdíl od skutečností, které daly podnět k vydání rozsudku *Tubacex*, vznikly obě dohody uzavřené s FOGASA v přibližně dvouletém odstupu a jejich předmětem byly odlišné dluhy. Komise má za to, že se nejedná o jedinou dohodu. Ani FOGASA neměla v okamžiku uzavření druhé z dohod v úmyslu obě dohody sloučit tak, aby vznikla jediná dohoda, jejímž předmětem by byl součet dlužných částek. FOGASA pouze sjednotila nesplacené dluhy, a to dohodou ze dne 18. března 1999 ([1]), tedy čtyři roky po uzavření druhé dohody mezi FOGASA a SNIACE.

(39) Pro účely tohoto posouzení bude Komise analyzovat nejprve dohodu FOGASA I a poté dohodu FOGASA II, a to s ohledem na kritéria, která lze uplatnit na soukromého věřitele.

Dohoda FOGASA I

(40) SNIACE a FOGASA uzavřely první dohodu o restrukturalizaci dluhů dne 5. listopadu 1993, a to na částku 1 362 708 700 peset (včetně úroků). Tato dohoda byla uzavřena poté, co FOGASA vyplatila částky za mzdy a jiné náhrady, které dlužil podnik SNIACE svým zaměstnancům.

(41) Komise musí při analýze této dohody rozlišovat okamžik uzavření dohody (analýza *ex-ante*) a okamžik výkonu této dohody (analýza *ex-post*). Mohlo by totiž dojít k tomu, že by analýza dohody, provedená na základě jejích vlastností platných v okamžiku uzavření dohody, vedla k závěru, že uvedená dohoda nezahrnuje podpory, zatímco výkon této dohody za podmínek odlišných od původního předpokladu by tento první názor změnil a konečným závěrem by bylo potvrzení existence podpor.

Posouzení dohody FOGASA I v okamžiku jejího uzavření

Postavení FOGASA, které je srovnáváno s postavením soukromých věřitelů včetně Banesto

(42) Komise poukazuje na to, že první dohoda o restrukturalizaci dluhů byla s FOGASA uzavřena dne 5. listopadu 1993, tedy téměř 8 měsíců poté, co Soud prvního stupně zveřejnil své prohlášení o zastavení plateb ze dne 25. března 1993, v němž pověřil FOGASA zaplacením plateb zaměstnancům SNIACE. FOGASA tehdy vázala dohodu zástavním právem na aktiva SNIACE, aby zaručila splacení alespoň části svých pohledávek. Uplatnila přitom úrokovou sazbu ve výši 10 %, jak bylo stanoveno právními předpisy platnými v okamžiku uzavření dohody.

(43) Pokud jde o Banesto, ta poskytla SNIACE v letech 1987 a 1991, tedy mnohem dříve, než byla uzavřena dohoda FOGASA I, hypoteční úvěry s úrokovou sazbou nejprve 16 % a posléze 18 % (v daném okamžiku se jednalo o tržní podmínky).

(44) Je tedy třeba konstatovat, že v době zastavení plateb, tedy v roce 1992, měla SNIACE nejméně dva věřitele: FOGASA, jíž SNIACE dlužil mzdy, které nemohl zaplatit svým zaměstnancům, a BANESTO, která mu poskytla úvěry, jež dosud nesplatil v plné výši.

(45) Po oznámení o zastavení plateb by BANESTO bývala mohla uplatnit svá práva přednostního hypotečního věřitele SNIACE. Došlo však k tomu, že na základě dohody ze dne 26. září 1996, tedy tři roky po uzavření dohody FOGASA I, splatil SNIACE část ze svých dluhů tak, že převedl na BANESTO své akcie v podniku Inquitex a pozemky, na něž se vztahovalo zástavní právo.

(46) FOGASA měla právní povinnost zaplatit v případě zastavení plateb mzdy. Jakmile tato povinnost FOGASA, týkající se splacení mezd zaměstnancům SNIACE, nastala, FOGASA zahájila se SNIACE jednání ohledně uzavření dohody o restrukturalizaci dluhů s cílem získat zpět své pohledávky. Skutečnost, že BANESTO neuplatnila vůči SNIACE své hypoteční úvěry, svědčí spíše o tom, že FOGASA, na rozdíl od soukromého věřitele BANESTO, jednala obezřetně a prozíravě, když uzavřela dohodu o restrukturalizaci dluhů s cílem získat určité záruky v okamžiku, kdy bylo oznámeno zastavení plateb.

(47) FOGASA a SNIACE učinily tedy rychle pokrok ve společném jednání, jehož průběh svědčil o dobré vůli obou stran dospět ke smírnému řešení.

Vyhlídky FOGASA na získání všech dlužných částek bez finančních ztrát

(48) Poté, co FOGASA přijala žádost zaměstnanců SNIACE, kteří žádali o zaplacení mezd a jiných náhrad, které jim SNIACE dlužil na základě soudního řízení, v němž bylo prohlášeno zastavení plateb, FOGASA uzavřela dohodu o restrukturalizaci dluhů, aby jí SNIACE splatil dlužné částky. FOGASA uplatnila úrokovou sazbu ve výši 10 %, která představovala v době uzavření dohody sazbu stanovenou španělskými zákony.

([1]) Dopis ze dne 22. srpna 2008, který FOGASA zaslala španělským orgánům, s. 2.

(49) Komise má za to, že FOGASA tím, že umožnila SNIACE restrukturalizaci plateb, uplatnila zásadu rozsudku *Tubacex*, podle níž „cílem věřitele není získat z dlužné částky mimořádný zisk, nýbrž pouze vymoci zpět celou částku, kterou zaplatil, aniž by utrpěl finanční ztrátu. Pokud za tímto účelem povolí, aby byly pohledávky spláceny na základě splátkového kalendáře s cílem získat je zpět, požaduje kromě toho platbu úroků určených k vyrovnání devalvace peněz, k níž dochází v důsledku zavedení splátkového kalendáře“ ([1]).

Vyhlídky na finanční ziskovost v budoucnu

(50) FOGASA byla v době uzavření dohody obeznámena s nesnázemi, v nichž se SNIACE ocitl, a proto zasáhla ve prospěch zaměstnanců tak, aby mohli získat mzdy a jiné náhrady, které jim SNIACE nemohl zaplatit, neboť se ocitl v situaci, kdy došlo k zastavení plateb.

(51) Je pravdou, že v rozhodné době představovala restrukturalizace dluhů pro SNIACE jediný životaschopný plán, hodný tohoto jména, který mu mohla FOGASA nabídnout. Po vážném sociálním konfliktu, kterému podnik čelil v roce 1992, se však jeho činnost začala znovu pozvolna rozvíjet a přestože postavení podniku bylo i nadále křehké, vyhlídky na ziskovost v budoucnu byly již příznivější.

(52) Skutečnost, že podnik neměl uzavřenou dohodu se soukromými věřiteli a že od roku 1993 nebyly žádné dluhy předmětem exekuce ze strany soukromých věřitelů, svědčí o tom, že vyhlídky na obnovení rozvoje podniku stály na pevných základech a že tudíž nebylo žádoucí podstupovat riziko, že podnik svou činnost přeruší.

Závěry týkající se uzavření dohody FOGASA I

(53) Komise má za to, že dohoda FOGASA I nepředstavovala v okamžiku svého uzavření státní podporu.

Analýza výkonu dohody FOGASA I

(54) V době od 5. listopadu 1993 do 18. března 1999, kdy FOGASA uzavřela další dohodu o restrukturalizaci dluhů, již byla lhůta pro splacení dluhu prodloužena o další dva roky, splatil SNIACE jen přibližně 50 % svého dluhu.

Postavení veřejných věřitelů, které je srovnáváno s postavením soukromých věřitelů

(55) Spíše než realizovat zajištění a zástavní práva, která byla ve prospěch FOGASA zavedena dohodou z roku 1993, měla FOGASA v úmyslu změnit dohodu o restrukturalizaci dluhů s cílem co nejvíce zvýšit vyhlídky na vymožení svých pohledávek. Komise naopak uvádí, že dne 26. září 1996 přijala Banesto od SNIACE jakožto platbu části dluhu pozemky, jejichž byl SNIACE vlastníkem, a rovněž akcie SNIACE v podniku Inquitex.

(56) Komise má za to, že chování FOGASA není srovnatelné s chováním BANESTO, která se snažila chránit část svých pohledávek uzavřením dohody z roku 1996, na rozdíl od FOGASA, která zamýšlela získat zpět svou pohledávku v souladu s dohodou uzavřenou se SNIACE.

Vyhlídky FOGASA na získání všech dlužných částek bez finančních ztrát

(57) Komise uvádí, že v okamžiku, kdy došlo k dalšímu jednání o uzavření dohody, FOGASA nepožadovala další platbu úroků, neboť celková dlužná částka zůstala stejná, i když byla konečná lhůta o dva roky odložena ([2]). Komise se tedy domnívá, že je nutno zamítnout argument Španělska ([3]), podle nějž chtěla chránit své investice před devalvací.

Vyhlídky na ziskovost v budoucnu

(58) V souladu s níže uvedenou tabulkou 3 Komise dokládá, že v okamžiku uzavření dohody ze dne 18. března 1999, kterou se změnila dohoda ze dne 5. listopadu 1993, čelil daný podnik rostoucím dluhům, opakovaným ztrátám a stavu záporného vlastního jmění, což vyvolávalo pochyby týkající se vyhlídek na vymožení pohledávek.

([1]) 32. bod odůvodnění.

([2]) Dopis od španělských orgánů ze dne 4. července 2005, příloha I.

([3]) Dopis ze strany Španělska ze dne 21. března 2000: „úroky uplatněné v souvislosti se zavedením splátkového kalendáře chrání věřitele před ztrátou, kterou by mu způsobila devalvace peněz, k níž dochází vlivem plynutí času“.

Tabulka 3

(v milionech EUR)

	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Prodej	69,3	43,0	4,8	39,3	65,9	34,5	33,6	56,6	57,5	82,0
Výsledky	– 24,8	– 27,9	– 22,8	– 10,7	0,9	– 11,7	– 3,0	– 9,6	– 7,4	1,7
Peněžní tok	– 15,3	– 19,8	– 20,0	– 6,0	6,4	– 8,8	2,2	– 2,2	– 0,6	8,7
Dluh celkem	84,1	82,8	95,4	112,6	116,5	108,2	104,9	106,1	112,8	121,8

(59) Je sice pravdou, že v roce 1995 byly výsledky podniku mírně pozitivní, přesto je však nutno uznat, že s ohledem na finanční situaci podniku byly vyhlídky na jeho ziskovost nejisté.

Závěry týkající se výkonu dohody FOGASA I

(60) Komise dospěla k závěru, že se FOGASA nechovala stejným způsobem, jakým by se choval soukromý věřitel:

a) neboť neměla v úmyslu získat částečnou platbu dluhu v podobě určitých aktiv, k nimž nabyla práva v souvislosti s uzavřením dohody z roku 1993;

b) vzhledem k nejistým vyhlídkám na ziskovost, zaviněným neustálým zhoršováním finanční situace;

c) neboť při projednávání dohody z roku 1999 o restrukturalizaci dluhů nevyžadovala další platbu úroku ani neuplatnila v souladu s dohodou úroky z prodlení týkající se dosud nesplacených částek.

Dohoda FOGASA II

(61) SNIACE a FOGASA uzavřely dne 31. října 1995 druhou dohodu o restrukturalizaci dluhů, a to na částku 339 459 878 peset (včetně úroků). Tato dohoda byla uzavřena poté, co FOGASA znovu uhradila mzdy a jiné náhrady, které SNIACE dlužil svým zaměstnancům.

Postavení veřejných věřitelů, které je srovnáváno s postavením soukromých věřitelů

(62) Komise se domnívá, stejně jako v souvislosti s výkonem dohody FOGASA I, že chování FOGASA není srovnatelné s chováním BANESTO, která se uzavřením dohody z roku 1996 snažila chránit část svých pohledávek, zatímco FOGASA, která získala zpět pouze část svých dluhů, které byly předmětem dohody z roku 1993, uzavřela v roce 1995 další dohodu, jejíž předmětem byly nové dluhy.

Vyhlídky FOGASA na získání všech dlužných částek bez finančních ztrát

(63) K uzavření této nové dohody došlo navzdory tomu, že:

i) dohoda ze dne 5. listopadu 1993 byla dodržována pouze neúplným způsobem,

ii) jejím předmětem byly nové dluhy vůči FOGASA, která podruhé vyhověla žádostem zaměstnanců SNIACE o zaplacení jejich mezd, a

iii) bylo obecně známo, že se SNIACE ocitl v situaci finanční nestability, neboť musel čelit nesnázím vzniklým v důsledku opakovaných ztrát projevujících se po dobu několika let, stavu záporného vlastního jmění a značného zadlužení, jak dokládá tabulka uvedená v 58. bodu odůvodnění.

(64) Navíc je zřejmé, že FOGASA neměla v úmyslu využít možnosti exekuce svých pohledávek prostřednictvím realizace zástavního práva k nemovitostem, které bylo zřízeno v její prospěch. Je pravdou, že provedení této exekuce mohlo vést k ukončení činnosti podniku, avšak zároveň nelze pochybovat o tom, že likvidací podniku SNIACE by FOGASA bývala mohla získat svou pohledávku zpět, a to v plné výši nebo částečně prostřednictvím převzetí aktiv uvedeného podniku.

(65) K tomuto bodu Komise podotýká, že španělské orgány opakovaně odpovídaly, že nebylo možné provést odhad hodnoty podniku, který by umožnil přistoupit ke kalkulaci vymahatelné částky, a že hodnota aktiv tohoto podniku by v případě jeho likvidace bývala mohla utrpět v každém případě značnou devalvaci ([1]). Je zřejmé, že FOGASA z tohoto důvodu upustila od možnosti likvidace SNIACE a rozhodla se vyřešit situaci restrukturalizací dluhů.

([1]) Odpověď španělských orgánů ze dne 4. července 2005: „Ani FOGASA ani [HFSSZ] nemají k dispozici údaje, které by postačovaly k provedení odhadu hodnoty jmění podniku v dané době."

(66) Španělské orgány ve své odpovědi ze dne 29. září 2005 dodaly, že „pokud by [FOGASA] v dané době odmítla uzavřít dohodu o navrácení dluhů, aniž by toto odmítnutí odůvodnila, porušila by právní předpisy, jimiž je vázána, a jednala by svévolně“. Z tohoto prohlášení španělských orgánů Komise vyvozuje, že FOGASA neměla v úmyslu odůvodnit možné zamítnutí ohledně restrukturalizace dluhu. Španělské orgány se domnívají, že pouhá skutečnost spočívající v tom, že měla FOGASA v úmyslu získat zpět celý svůj dluh, a to i prostřednictvím ukončení činnosti SNIACE, není postačující ([1]).

Závěr týkající se dohody FOGASA II

(67) Komise dospěla k závěru, že se FOGASA nechovala stejným způsobem, jakým by se choval soukromý věřitel:

a) neboť nepožadovala splacení dluhů, které byly předmětem dohody z roku 1993, v souladu se splátkovým kalendářem uvedeným v této dohodě;

b) vzhledem k nejistým vyhlídkám na ziskovost, zaviněným neustálým zhoršováním finanční situace;

c) neboť souhlasila s uzavřením dohody, jejímž předmětem byly nové dluhy.

6.2.2 DOHODA HFSSZ

(68) Jak je uvedeno v 21. bodě odůvodnění, HFSSZ uzavřela dne 8. března 1996 se SNIACE dohodu, která byla změněna dohodami ze dne 7. května 1996 a 30. září 1997. Přestože poslední dohoda byla uzavřena přibližně 18 měsíců po uzavření první dohody, týkala se stejných dluhů. Proto se Komise domnívá, že se jedná o jedinou dohodu, která byla několikrát změněna.

Postavení veřejných věřitelů, které je srovnáváno s postavením soukromých věřitelů

(69) Dne 8. března 1996, v okamžiku uzavření první dohody mezi HFSSZ a SNIACE, ani dne 7. května 1996, v okamžiku provedení první změny této dohody, nedošlo ještě k uzavření dohody ze strany soukromých věřitelů. Postavení HFSSZ je srovnatelné s postavením soukromých věřitelů až od okamžiku provedení druhé změny této dohody, tedy od 30. září 1997.

([1]) Odpověď španělských orgánů ze dne 29. září 2005.

(70) V této fázi lze připustit, že HFSSZ byla v předstihu před soukromými věřiteli, neboť uzavřela dohodu s cílem zvýšit co nejvíce své vyhlídky na vymožení svých pohledávek.

Vyhlídky HFSSZ na získání všech dlužných částek bez finančních ztrát

(71) Podle španělských právních předpisů může HFSSZ uzavírat dohody o restrukturalizaci dluhů, pokud v nich uplatní zákonnou úrokovou sazbu, platnou v okamžiku uzavření dohody.

(72) V souladu s rozsudkem *Tubacex* měla HFSSZ v úmyslu chránit tímto způsobem své pohledávky, aniž by přitom utrpěla finanční ztrátu.

Vyhlídky na ziskovost podniku

(73) Jak již bylo uvedeno v 63. bodě odůvodnění podbodě iii), podnik SNIACE čelil v době uzavření této dohody krizi vzniklé v důsledku opakovaných ztrát projevujících se po dobu několika let, stavu záporného vlastního jmění a značného zadlužení.

(74) Španělské orgány nemohly kromě toho vyhovět žádosti Komise (dopis ze dne 7. srpna 2008 D/53117) o poskytnutí zápisů ze schůzí HFSSZ a SNIACE z roku 1994 ([2]). Tyto zápisy by bývaly umožnily Komisi seznámit se s okolnostmi vyjednávání a zhodnotit názor HFSSZ na skutečné možnosti SNIACE, týkající se splnění jeho minulých i budoucích závazků. Španělské orgány však ve své odpovědi ze dne 10. září 2008 sdělily, že uvedené dokumenty nemají k dispozici.

(75) Lze tedy dospět k závěru, že HFSSZ byla obeznámena s finanční situací SNIACE, zejména pokud jde o neplnění jeho závazků vůči FOGASA. Vzhledem k tomu, že dohoda byla uzavřena v roce 1996, HFSSZ by díky účetní dokumentaci podniku bývala mohla zjistit, že SNIACE plnil dohodu z roku 1993 pouze částečně a že navíc v roce 1995 uzavřel s FOGASA další dohodu (tedy přibližně 6 měsíců před uzavřením dohody s HFSSZ), jejímž předmětem byly nové dluhy.

Závěr týkající se dohody s HFSSZ

(76) Komise dospěla k závěru, že se HFSSZ nechovala stejným způsobem, jakým by se choval soukromý věřitel:

([2]) Španělské orgány oznámily Komisi (dopis ze dne 28. února 2005 v odpověď na dopis Komise ze dne 3. prosince 2004), že se konalo několik schůzí SNIACE a HFSSZ.

a) neboť SNIACE splácel své dluhy jinému veřejnému věřiteli (FOGASA) pouze částečně, a tento věřitel navíc souhlasil s hromaděním dluhů, a

b) vzhledem k nejistým vyhlídkám na ziskovost, zaviněným neustálým zhoršováním finanční situace.

6.2.3 ZÁVĚR TÝKAJÍCÍ SE EXISTENCE PODPOR

(77) Komise má za to, že pouze opatření, které vedlo k uzavření dohody mezi FOGASA a SNIACE ze dne 5. listopadu 1993, může být považováno za opatření splňující kritérium soukromého věřitele. Uvedené opatření neposkytuje totiž SNIACE žádné zvýhodnění.

(78) Z výše uvedených důvodů je však Komise naopak přesvědčena, že výkonem dohody FOGASA I, změněné dne 18. března 1999, dohody FOGASA II a dohody HFSSZ byla SNIACE poskytnuta zvýhodnění ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy. Tato opatření totiž zvýhodňují SNIACE tím, že mu umožňují restrukturalizovat jeho právní povinnosti týkající se plateb pojistného na sociální zabezpečení a dluhů vůči FOGASA, jimž by SNIACE býval musel běžně čelit ve vztahu k soukromým věřitelům.

(79) Pokud jde o další kritéria, Komise se za prvé domnívá, že uvedená opatření jsou financována ze státních prostředků, neboť FOGASA i HFSSZ jsou veřejnými orgány, jejichž prostředky pocházejí z plateb povinného pojistného.

(80) Za druhé se domnívá, že napadená opatření jsou selektivní, neboť byla přijata výhradně vůči SNIACE.

(81) Za třetí se domnívá, že na trzích, na nichž působí SNIACE, je ve vysoké míře zastoupen obchod mezi členskými státy. SNIACE uvádí část svých výrobků na evropský trh, na němž čelí konkurenci jiných podniků. Podpory, které byly SNIACE poskytnuty, tak mohou narušit obchod mezi členskými státy. Tato opatření mohou zároveň narušit hospodářskou soutěž mezi výrobci textilních výrobků.

(82) Komise se tedy domnívá, že opatření týkající se výkonu dohody FOGASA I, dohody FOGASA II a dohody HFSSZ představují státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy.

6.3 *PŘEZKUM SLUČITELNOSTI PODPOR*

(83) Slučitelnost opatření, která jsou považována za státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy, musí být posuzována na základě výjimek, které jsou stanoveny v odstavcích 2 a 3 téhož článku.

(84) V každém případě platí, že výjimky stanovené v čl. 87 odst. 2 a v čl. 87 odst. 3 písm. b), d) a e) nelze uplatnit, neboť daná opatření nejsou určena k tomu, aby napomohla uskutečnění některého významného projektu společného evropského zájmu nebo aby napravila vážnou poruchu v hospodářství některého členského státu, ani nejsou určena na pomoc kultuře a zachování kulturního dědictví. Nelze je zařadit ani do jiné kategorie podpor, které určí Rada na návrh Komise rozhodnutím přijatým kvalifikovanou většinou.

(85) Poté je na místě přezkoumat výjimky související s rozvojem určitých oblastí nebo činností, které jsou stanoveny v čl. 87 odst. 3 písm. a) a c).

(86) Pokud jde o podpory určené na rozvoj určitých činností, pak s ohledem na povahu dotčených opatření představují jediná relevantní kritéria ta, která se týkají podpor na záchranu a restrukturalizaci podniků v nesnázích.

(87) Pokud jde o podpory určené na rozvoj určitých oblastí, Komise podotýká, že region, v němž má SNIACE sídlo, je od září 1995 způsobilý k regionální podpoře podle čl. 87 odst. 3 písm. a) a před tímto datem byl způsobilý k regionální podpoře podle čl. 87 odst. 3 písm. c).

(88) Komise tedy musí uvedená opatření přezkoumat ve světle pokynů Společenství k podporám na záchranu a restrukturalizaci podniků v nesnázích a pokynů k regionální podpoře. Podle sdělení Komise o určení pravidel použitelných na posouzení protiprávních státních podpor [1], musí být opatření hodnocena v souladu s pokyny platnými v okamžiku poskytnutí podpory.

Podpory na záchranu a restrukturalizaci podniků v nesnázích

(89) Pokud jde o právní předpisy týkající se podpor na záchranu a restrukturalizaci podniků v nesnázích, není pochyb o tom, že od zveřejnění osmé zprávy o politice hospodářské soutěže z roku 1979 a veškerých pokynů, které byly v této souvislosti následně vydány, Komise požaduje restrukturalizační plán, který by umožnil vrátit podnikům v nesnázích jejich životaschopnost [2].

[1] Úř. věst. C 119, 22.5.2002, s. 22.

[2] Bod 227 osmé zprávy Evropské komise o politice hospodářské soutěže z roku 1979. Bod 3.2.2 písm. i) pokynů Společenství k podporám na záchranu a restrukturalizaci podniků v nesnázích (Úř. věst. C 368, 31.12.1994, s. 12). Bod 31 pokynů Společenství k podporám na záchranu a restrukturalizaci podniků v nesnázích (Úř. věst. C 288, 9.10.1999, s. 2). Bod 34 pokynů Společenství k podporám na záchranu a restrukturalizaci podniků v nesnázích (Úř. věst. C 244, 1.10.2004, s. 2).

(90) Španělské orgány v projednávaném případě nikdy neuplatnily argument, podle nějž by daná opatření představovala podpory na záchranu a restrukturalizaci. Neměly ani v úmyslu prokázat, že se jednalo o restrukturalizační plán ve smyslu právních předpisů platných k datu poskytnutí napadených podpor. Takovýto plán musí mimo jiné zahrnovat vnitřní restrukturalizační opatření a vyvažující opatření, jak stanoví osmá zpráva Komise o politice hospodářské soutěže z roku 1979 (body 227 a 228) a pokyny přijaté od roku 1994 ([1]). Skutečnost, že restrukturalizační plán neexistoval, svědčí o tom, že jediným účelem podpory bylo udržet chod podniku, aniž by byla požadována nějaká protihodnota týkající se jeho restrukturalizace.

(91) Pokud jde o životaschopný plán, který předložila žalobkyně Komisi před zahájením řízení, španělské orgány pouze uvedly, a to zejména ve svém dopise ze dne 30. června 1997 v odpověď na dopis Komise ze dne 16. května 1997, že závěr odborníka, podle nějž „životaschopnost SNIACE lze zajistit pouze poskytnutím dotací, které mu umožní realizovat investiční projekty a dále jednat o otázce zadlužení", představoval čistě osobní názor vyjádřený v soukromé studii, který nemusel nutně odrážet názor španělských orgánů ([2]).

(92) Vzhledem k tomu, že neexistoval restrukturalizační plán, opatření přijatá v rámci dohod FOGASA II a HFSSZ, jakož i výkon dohody FOGASA I nelze odůvodnit na základě osmé zprávy Evropské komise o politice hospodářské soutěže z roku 1979 nebo pokynů Společenství k podporám na záchranu a restrukturalizaci z let 1994, 1999 nebo 2004.

Regionální podpory

(93) Pokud jde o výjimky stanovené v čl. 87 odst. 3 písm. a) a c) týkající se podpor, které mají napomáhat rozvoji určitých oblastí nebo tento rozvoj usnadnit, Komise podotýká, že region, v němž má SNIACE sídlo, je od září 1995 způsobilý k regionální podpoře podle čl. 87 odst. 3 písm. a) a před tímto datem byl způsobilý k regionální podpoře podle čl. 87 odst. 3 písm. c).

(94) Podpory, které byly poskytnuty SNIACE, však nemají vlastnosti nezbytné k tomu, aby mohly ve smyslu uvedeného článku usnadnit rozvoj určitých hospodářských oblastí, neboť byly poskytnuty v podobě podpor na provoz, tedy takových podpor, které nepodléhají žádné podmínce týkající se investic nebo tvorby pracovních míst.

(95) Podpory, které nejsou podmíněny počáteční investicí nebo tvorbou pracovních míst, povoluje Komise od roku 1979 ([3]) v regionech, které jsou způsobilé k regionální podpoře, pouze pokud příslušný členský stát prokáže existenci znevýhodnění a posoudí jejich důležitost; v tomto případě taková situace nenastala.

(96) Opatření přijatá v rámci dohod FOGASA II a HFSSZ jakož i výkon dohody FOGASA I nelze odůvodnit na základě sdělení Komise z roku 1979 nebo pokynů k regionálním podporám z roku 1998.

Podpory poskytované v odvětví syntetických vláken

(97) Pokud jde o právní předpisy týkající se odvětví textilních vláken platné v okamžiku uzavření dohod ([4]), Komise má za to, že bylo možno využít jedině investičních podpor. Napadená opatření však nevykazují žádné rysy investičních podpor. Opatření přijatá v rámci dohod FOGASA II a HFSSZ, jakož i výkon dohody FOGASA I, nelze odůvodnit na základě pokynů z let 1992 nebo 1996.

Závěr týkající se slučitelnosti podpor

(98) Komise má za to, že ustanovení o provádění dohody FOGASA I změněné dne 18. března 1999, jakož i uzavření dohod FOGASA II a HFSSZ, nelze prohlásit za slučitelná.

7. POSTUP NAVRÁCENÍ PROTIPRÁVNÍCH PODPOR

(99) Vzhledem k tomu, že se Komise domnívá, že výkon dohody FOGASA I změněné dne 18. března 1999, jakož i výkon dohod FOGASA II a HFSSZ, jsou neslučitelné se Smlouvou, příjemce musí poskytnuté částky vrátit.

(100) Způsob navrácení protiprávních podpor, které jsou prohlášeny za neslučitelné, byl definován ve sdělení Komise „Cesta k účinnému provádění rozhodnutí Komise, jimiž se členským státům nařizuje zajistit navrácení protiprávní a neslučitelné podpory" (dále jen „sdělení z roku 2007") ([5]). Jak je upřesněno zejména v judikatuře Soudního dvora, ale i v bodu 37 sdělení z roku 2007, Komisi nepřísluší, aby stanovila přesnou částku, která má být navrácena. V rozhodnutí však mají být uvedeny údaje, na jejichž základě může Španělsko tuto částku určit.

([1]) Viz bod 3.2.2 písm. i) pokynů z roku 1994: „[…] podpora na restrukturalizaci musí být spojena s životaschopným restrukturalizačním plánem […]".

([2]) Dopis španělských orgánů zaslaný faxem dne 30. června 1997, s. 2.

([3]) Bod 4 druhý pododstavec sdělení Komise o režimech regionálních podpor (Úř. věst. C 31, 3.2.1979, s. 9). Bod 4.15 Pravidel pro vnitrostátní regionální podporu (Úř. věst. C 74, 10.3.1998, s. 9).

([4]) Úř. věst. C 346, 30.12.1992, s. 2, a Úř. věst. C 94, 30.3.1996, s. 11.

([5]) Úř. věst. C 272, 15.11.2007, s. 4.

(101) Nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ([1]), kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ([2]), stanoví, že podpora, která má být navrácena podle rozhodnutí o navrácení, zahrnuje úroky v přiměřené výši stanovené Komisí. Úroky jsou splatné od data, kdy byla protiprávní podpora k dispozici příjemci, do data jejího navrácení. Úroková sazba se uplatňuje jako složený úrok až do data navrácení podpory.

(102) Pokud jde o metodu výpočtu úroků, Soudní dvůr nicméně ve svém rozsudku ze dne 11. prosince 2008 ve věci C-295/07, *Komise v. Département du Loiret y Scout, SA* ([3]), konstatoval, že způsob aktualizace protiprávní podpory je otázka hmotněprávní, nikoli procesněprávní ([4]). Rozhodnutí z roku 2000 i rozhodnutí o druhém zahájení řízení byla přijata mnohem dříve než nařízení (ES) č. 794/2004.

(103) Proto se Komise domnívá, že metodou pro výpočet navrácení protiprávních podpor má být ta metoda, která byla platná v okamžiku zrušení daného rozhodnutí, a že má tedy daný členský stát použít pro výpočet částky, která má být navrácena, metodu tzv. „jednoduchého úročení".

(104) Pro účely tohoto případu Komise rozlišuje na jedné straně částečný výkon dohody FOGASA I a na druhé straně neslučitelná opatření v rámci dohod FOGASA II a HFSSZ.

Dohoda FOGASA I

(105) Jak je uvedeno v 77. bodu odůvodnění, Komise má za to, že dohoda, která byla uzavřena mezi FOGASA a SNIACE dne 5. listopadu 1993, splňuje kritérium soukromého věřitele, a nepředstavuje tedy státní podporu.

(106) Uvedená dohoda byla však dodržována jen částečně, a proto se Komise domnívá, že dohoda FOGASA I, která byla revidována dne 18. března 1999, představuje neslučitelnou a protiprávní podporu, která musí být navrácena. Neslučitelné jsou jednak částky, které nebyly k 18. březnu 1999 ve smyslu dohody dosud splaceny, a jednak zbývající část podpory po tomto datu.

(107) Podpora, která má být navrácena, musí být navýšena o úroky vypočtené podle metody jednoduchého úročení (viz bod 100 odůvodnění). Částky zaplacené na základě dohody FOGASA I v době před její revizí nepředstavují státní podporu, a to ani v případě, že by úroková sazba byla nižší než sazba, na niž odkazuje Komise, a není tedy nutno ji vracet. Od částek, které je nutno navrátit za protiprávně poskytnuté neslučitelné podpory, lze odečíst platby, které byly uskutečněny mimo rámec plateb na základě uvedených dohod.

Dohody FOGASA II a HFSSZ

(108) Jak je rovněž výše uvedeno, Komise má za to, že Španělsko poskytlo protiprávní podpory v podobě uzavření dohody o splácení dluhů s FOGASA, k němuž došlo dne 30. října 1995, a v podobě uzavření dohody o restrukturalizaci dluhů s HFSSZ, k němuž došlo dne 8. března 1996, a to v rozporu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy; Komise se dále domnívá, že tyto podpory jsou neslučitelné se společným trhem a s fungováním Dohody o EHP.

(109) Vzhledem k tomu, že uvedené podpory jsou protiprávní a neslučitelné, musí být navráceny v plné výši a jejich hospodářské dopady musí být zrušeny. Částky, které mají být navráceny, odpovídají celkovému dluhu, který je předmětem druhé dohody s FOGASA a dohody s HFSSZ. Musí být navýšeny o jednoduché úroky vypočtené podle sazby, na niž odkazuje Komise. Od částek, které mají být navráceny, lze odečíst již uskutečněné platby.

8. ZÁVĚR

(110) S ohledem na výše uvedené úvahy musí být rozhodnutí 1999/395/ES změněno.

(111) První dohoda o splácení dluhů mezi FOGASA a SNIACE nepředstavuje státní podporu.

(112) Nové posouzení výkonu dohody o splácení dluhů uzavřené s FOGASA dne 3. listopadu 1993, výkonu dohody o splácení dluhů uzavřené rovněž s FOGASA dne 30. října 1995 a dohod o restrukturalizaci dluhů uzavřených s HFSSZ však vede naopak k závěru, že Španělsko poskytlo protiprávní podporu, která je v rozporu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy, a že tato podpora je neslučitelná se společným trhem a s fungováním Dohody o EHP.

(113) Vzhledem k tomu, že poskytnutá podpora je protiprávní a neslučitelná se společným trhem, musí být navrácena v souladu s nařízením (ES) č. 659/1999 a její hospodářské dopady musí být zrušeny,

([1]) Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1.
([3]) (Dosud nezveřejněno).
([4]) 83. bod odůvodnění.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Rozhodnutí 1999/395/ES se mění takto:

1. Článek 1 se mění takto:

a) první pododstavec se nahrazuje tímto:

„Dohoda uzavřená dne 5. listopadu 1993 mezi podnikem Sociedad Nacional de Industrias y Aplicaciones de Celulosa Española S.A. (SNIACE) a Fondo de Garantía Salarial (FOGASA) nepředstavovala ke dni svého uzavření státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.“;

b) za první pododstavec se vkládá nový pododstavec, který zní:

„Tyto státní podpory, které Španělsko poskytlo podniku SNIACE, jsou neslučitelné se společným trhem:

a) dohoda uzavřená dne 8. března 1996 (změněná dohodou ze dne 7. května 1996 a následně dohodou ze dne 30. září 1997) mezi SNIACE a Tesorería General de la Seguridad Social, týkající se restrukturalizace dluhů;

b) výkon dohody uzavřené dne 5. listopadu 1993 mezi SNIACE a FOGASA;

c) dohoda uzavřená dne 31. října 1995 mezi SNIACE a FOGASA.“

2. Články 2 a 3 se nahrazují tímto:

„*Článek 2*

1. Španělsko musí získat od příjemce zpět podpory uvedené v čl. 1 druhém pododstavci.

2. Částky, které mají být navráceny, budou navýšeny o úroky splatné od data, kdy byla protiprávní podpora k dispozici příjemci, do data jejího navrácení.

3. Navrácení podpor uvedených v čl. 1 druhém pododstavci bude provedeno okamžitě a účinně.

4. Španělsko zajistí, aby toto rozhodnutí bylo provedeno do čtyř měsíců ode dne jeho oznámení.

Článek 3

1. Do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí sdělí Španělsko Komisi tyto informace:

a) celkovou částku (jistinu a úroky), která má být navrácena příjemcem;

b) podrobný popis již přijatých a plánovaných opatření pro dosažení souladu s tímto rozhodnutím;

c) doklady prokazující, že příjemce byl vyzván k navrácení podpory.

2. Španělsko informuje Komisi o průběhu vnitrostátních opatření přijatých k provedení tohoto rozhodnutí až do úplného navrácení podpor uvedených v čl. 1 druhém pododstavci. Na žádost Komise neprodleně předá všechny informace o již přijatých a plánovaných opatřeních pro dosažení souladu s tímto rozhodnutím. Poskytne rovněž podrobné informace o částkách podpory a úrocích, které již byly příjemcem navráceny.“

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Španělskému království.

V Bruselu dne 10. března 2009.

Za Komisi

Neelie KROES

členka Komise